

	<h1 style="color: red;">Πνευματικά Σημειώματα</h1> <p style="color: red;">Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης</p>	<p>Πνευματικά Σημειώματα:</p> <p>Ἐβδομαδιαία ἠλεκτρονικὴ ἔκδοση Ἱεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος</p> <p style="color: red;">Ἔτος 2ο / Τεύχος: 59 Πέμπτη 6η Μαρτίου 2025</p> <p>Τιμοθέου ἐν Συμβόλοις Εὐσταθίου ἐπ. Ἀντιοχείας (21η Φεβρουαρίου π. ἡμ.)</p>
---	---	--

Πνευματικά Σημειώματα

Εὐαγγέλιο τῆς Κυριακῆς

Κυριακὴ Α΄ Νηστειῶν (Ὁρθοδοξίας)

Τιμίου Προδρόμου Α΄ & Β΄ εὔρ, Ἰωάννη κεφ. α΄ 44-52

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἠθέλησεν ὁ Ἰησοῦς ἐξελθεῖν εἰς τὴν Γαλιλαίαν· καὶ εὕρισκει Φίλιππον καὶ λέγει αὐτῷ· ἀκολούθει μοι. Ἦν δὲ ὁ Φίλιππος ἀπὸ Βηθσαϊδά, ἐκ τῆς πόλεως Ἀνδρέου καὶ Πέτρου. Εὕρισκει Φίλιππος τὸν Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ὃν ἔγραψε Μωυσῆς ἐν τῷ νόμῳ καὶ οἱ προφηταί, εὐρήκαμεν, Ἰησοῦν τὸν υἱὸν τοῦ Ἰωσήφ τὸν ἀπὸ Ναζαρέτ. Καὶ εἶπεν αὐτῷ Ναθαναὴλ· ἐκ Ναζαρέτ δύναται τι ἀγαθὸν εἶναι; λέγει αὐτῷ Φίλιππος· ἔρχου καὶ ἴδε. Εἶδεν ὁ Ἰησοῦς τὸν Ναθαναὴλ ἐρχόμενον πρὸς αὐτὸν καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· ἴδε ἀληθῶς Ἰσραηλίτης, ἐν ᾧ δόλος οὐκ ἔστι. Λέγει αὐτῷ Ναθαναὴλ· πόθεν με γινώσκεις; ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· πρὸ τοῦ σε Φίλιππον φωνῆσαι, ὄντα ὑπὸ τὴν συκῆν εἰδόν σε. Ἀπεκρίθη Ναθαναὴλ καὶ λέγει αὐτῷ· ραββί, σὺ εἶ ὁ υἱὸς τοῦ Θεοῦ, σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τοῦ Ἰσραὴλ. Ἀπεκρίθη Ἰησοῦς καὶ εἶπεν αὐτῷ· ὅτι εἶπὸν σοι, εἰδόν σε ὑποκάτω τῆς συκῆς, πιστεύεις; μείζω τούτων

πλοῦτον ἡγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν.

Καὶ τί ἔτι λέγω; ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεῶν, Βαράκ τε καὶ Σαμψῶν καὶ Ἰεφθάε, Δαυὶδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβεσαν δύναμιν πυρός, ἔφυγον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἀλλοτρίων· ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμπανίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρείττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἕτεροι δὲ ἐμπαιγμῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιῆλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρείττον τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

Μετάφραση

Μὲ τὴν πίστη ὁ Μωϋσῆς, ὅταν πιά μεγάλωσε, ἀρνήθηκε νὰ ὀνομάζεται γιὸς τῆς κόρης τοῦ Φαραῶ, προτίμησε νὰ ὑποφέρει μαζί μὲ τὸ λαὸ τοῦ Θεοῦ, παρὰ νὰ ἀπολαμβάνει τὴν πρόσκαιρη ἀμαρτωλὴ ζωὴ. Θεώρησε μεγαλύτερο πλοῦτο ἀπὸ τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τὸν ἐξευτελισμὸ, σὰν ἐκεῖνον ποὺ ὑπέφερε ὁ Χριστός, γιὰτὶ ἀπέβλεπε στὴν ἀνταπόδοση.

Χρειάζεται νὰ συνεχίσω; Δὲ θὰ μὲ πάρει ὁ χρόνος νὰ διηγηθῶ γιὰ τὸ Γεδεῶν, τὸ Βαράκ, τὸ Σαμψῶν, τὸν Ἰεφθάε, τὸ Δαβίδ, τὸ Σαμουὴλ καὶ τοὺς προφήτες. Μὲ τὴν πίστη κατατρόπωσαν βασιλεία, ἐπέβαλαν τὸ δίκαιο, πέτυχαν τὴν πραγματοποίησιν τῶν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τὴν δύναμη τῆς φωτιᾶς, διέφυγαν τὴν σφαγὴ, ἔγιναν

ἀπὸ ἀδύνατοι ἰσχυροί, ἀναδείχθηκαν ἥρωες στὸν πόλεμο, ἔτρεψαν σὲ φυγὴ ἐχθρικά στρατεύματα, γυναῖκες ξαναπῆραν πίσω στὴ ζωὴ τοὺς ἀνθρώπους τους, κι ἄλλοι βασανίστηκαν ὡς τὸ θάνατο, χωρὶς νὰ δεχτοῦν τὴν ἀπελευθέρωσή τους, γιατί πίστευαν ὅτι μπορούσαν νὰ ἀναστηθοῦν σὲ μιὰ καλύτερη ζωὴ. Ἄλλοι δοκίμασαν ἐξευτελισμοὺς καὶ μαστιγώσεις, ἀκόμα καὶ δεσμὰ καὶ φυλακίσεις. Λιθοβολήθηκαν, πριονίστηκαν, πέρασαν δοκιμασίες, θανατώθηκαν μὲ μαχαίρι, περιπλανήθηκαν ντυμένοι μὲ προβιὲς καὶ κατσικίσια δέρματα, ἔζησαν σὲ στερήσεις, ὑπέφεραν καταπιέσεις, θλίψεις καὶ κακουχίες – ὁ κόσμος δὲν ἦταν ἄξιος νὰ ἔχει τέτοιους ἀνθρώπους – πλανήθηκαν σὲ ἐρημιὲς καὶ βουνά, σὲ σπηλιὲς καὶ σὲ τρυπες τῆς γῆς. Ὅλοι οἱ παραπάνω, παρὰ τὴν καλὴ μαρτυρία τῆς πίστεως τους, δὲν πῆραν ὅ,τι τοὺς ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Αὐτὸς εἶχε προβλέψει κάτι καλύτερο γιὰ μᾶς, ἔτσι ὥστε νὰ μὴ φτάσουν ἐκεῖνοι στὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

Σχολιασμὸς

Κυριακὴ τῆς Ὁρθοδοξίας σήμερα, ἡ πρώτη ἀπὸ τὴν ἔναρξη τῆς μεγάλης Τεσσαρακοστῆς. Ἡ σημερινὴ εὐαγγελικὴ περικοπὴ εἶναι παρμένη ἀπὸ τὸ α΄ κεφάλαιο τοῦ κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγελίου. Σὲ αὐτὴν μᾶς περιγράφεται, ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο, ὁ Κύριος κάλεσε δύο ἀπὸ τοὺς δώδεκα Ἀποστόλους, τὸν Φίλιππο καὶ τὸν Ναθαναήλ.

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ξεκινάει τὸ Εὐαγγέλιό του ἀπὸ τὴν Βάπτισμα τοῦ Ἰησοῦ καὶ ἀμέσως μετὰ περιγράφει καὶ τὴν κλίση τῶν πρώτων μαθητῶν. Ἀπὸ τοὺς πρώτους ποὺ ἦρθαν κοντὰ στὸν Κύριο ἦταν καὶ οἱ δύο μαθητὲς ποὺ ἀναφέρονται στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιο, οἱ Ἀπόστολοι Φίλιππος καὶ Ναθαναήλ. Οἱ δύο τους, κατάγονταν ἀπὸ τὴν Βηθσαϊδᾶ τῆς Γαλιλαίας, τὴν πόλιν τῶν Ἀποστόλων Ἀνδρέα καὶ Πέτρου, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ἤδη ἀκολουθήσει τὸν Ἰησοῦ.

Ὁ Κύριος ξεκίνησε τὸ κύρυγμά του στὴ γῆ, ἀπὸ μιὰ περιοχὴ ποὺ κατὰ κύριο λόγο κατοικοῦνταν ἀπὸ εἰδωλολάτρες. Οἱ Ἑβραῖοι ποὺ εἶχαν μείνει στὴν περιοχὴ τῆς Γαλιλαίας δὲν ἦταν

πολλοὶ καὶ οἱ περισσότεροι ἦταν ἀναμεμιγμένοι μὲ τὶς ὑπόλοιπες φυλὲς ποὺ κατοικοῦσαν ἐκεῖ. Οἱ ὑπόλοιποι Ἰουδαῖοι τοὺς κατηγοροῦσαν καὶ τοὺς τοποθετοῦσαν στὸ ἴδιο ἐπίπεδο μὲ τοὺς παγανιστές. Γιατὶ λοιπὸν ἐπέλεξε ὁ Κύριος αὐτὸν τὸν τόπο; Τὸν ἐπέλεξε γιὰ νὰ μᾶς δείξει ὅτι τὸ κήρυγμά του, δὲν ἀπευθύνεται μόνο στοὺς Ἑβραίους, ἀλλὰ ὅλη τὴν ἀνθρωπότητα, ἐνῶ παράλληλα, διάλεξε γιὰ τὸν ἑαυτὸ Του τὴν πιὸ ταπεινὴ καταγωγὴ ποὺ θὰ μπορούσε νὰ ἔχει ἓνας Ἑβραῖος. Ἐκεῖ ξεκίνησε νὰ ἐπιλέγει καὶ τοὺς πρώτους μαθητὲς Του. Ὁ καρδιογνώστης Χριστὸς ξεχώρισε τὶς διαμαντένιες ψυχὲς τῶν ἀγράμματων ψαράδων καὶ τοὺς μετέτρεψε στοὺς Ἀποστόλους τῶν ἐθνῶν.

Ἡ σημερινὴ περιοκοπὴ ξεκινάει μὲ τὸ κάλεσμα τοῦ Ἀποστόλου Φιλίππου. «Ἀκολουθεῖ μοί». Δυὸ λέξεις εἶναι ἀρκετὲς γιὰ νὰ ἀφήσει ὁ ἀπόστολος τὰ πάντα καὶ νὰ προσκολληθεῖ στὸν Κύριο. Εἶναι δύσκολο νὰ βάλουμε στὸ μυαλὸ μας πῶς γίνεται κάποιος ἄνθρωπος νὰ ἀφήσει τὰ πάντα καὶ σὲ μία στιγμή. Κι ὅμως γίνεται καὶ ὄχι μόνο στοὺς ἀποστόλους. Τὸ ἔχουμε δεῖ σὲ πολλοὺς Ἁγίους τῆς Ἐκκλησίας. Τὸ βλέπουμε καὶ στὶς μέρες μας σὲ πολλοὺς μοναχοὺς καὶ κληρικούς. Ἡ ἔλξη τοῦ Κυρίου ἐπάνω στὸν Φίλιππο εἶναι τόσο δυνατὴ, ποὺ δὲν θέλει νὰ χάσει αὐτὴ τὴν εὐκαιρία. Γιὰ τὸν καθένα ἀπὸ ἐμᾶς εἶναι δυνατό νὰ ἔρθει αὐτὴ ἢ κλίση, ἀρκεῖ νὰ μὴν ἔχουμε τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας κλειστά.

Ὁ Ἀπόστολος Φίλιππος δὲν τὰ εἶχε, γι' αὐτὸ καὶ ἀνταποκρίθηκε στὰ λόγια τοῦ Κυρίου. Μάλιστα, οἱ δύο λέξεις ποὺ τοῦ λέει, φτάνουν γιὰ νὰ τὸν κάνουν ὄχι μόνο νὰ πιστέψει, ἀλλὰ καὶ νὰ θέλει νὰ φέρει καὶ τὸν καλύτερο φίλο του κοντὰ στὸ Χριστό. Ἐδῶ φαίνεται καὶ ὁ λόγος ποὺ ὁ Χριστὸς διάλεξε τοὺς μαθητὲς του. Μπορεῖ νὰ μὴν εἶναι διδάσκαλοι καὶ νομικοί, ἔχουν ὅμως καθαρὴ καρδιά. Ὁ Φίλιππος θὰ μπορούσε νὰ κρατήσῃ τὴν γνωριμία μὲ τὸν Χριστὸ γιὰ τὸν ἑαυτὸ του, νὰ διεκδικήσει περισσότερη εὐνοια ἀπὸ Αὐτόν. Δὲν τὸ κάνει ὅμως. Τρέχει στὸ φίλο του γιὰ νὰ μοιραστεῖ τὴν χαρὰ του, γιὰ νὰ τοῦ δώσει νὰ πιεῖ κι αὐτὸς ἀπὸ τὴν πηγὴ τοῦ αἰώνιου ὕδατος.

«Ἔλα καὶ δές». Ὅσο ἀπλὴ εἶναι ἡ κλίση τοῦ Κυρίου στὸ Φίλιππο, τόσο εἶναι καὶ τοῦ Φιλίππου στὸν Ναθαναήλ.

Ὁ Κύριος δὲν προσπάθησε νὰ πείσει μὲ τὰ λόγια τὸν Φίλιππο γιὰ τὸ ποιὸς εἶναι. Οἱ πράξεις του θὰ τοῦ τὸ δείξουν στὴν πορεία. Αὐτὸ θὰ δεῖ καὶ ὁ Ναθαναήλ, ὅπως καὶ ὅλοι οἱ Ἀπόστολοι καὶ θὰ πειστοῦν γιὰ τὴν θεϊκὴ ἀποστολὴ τοῦ Ἰησοῦ. Κάτι τέτοιο ἄλλωστε ζητάει κι ἀπὸ ἐμᾶς. Νὰ διδάσκουμε μὲ τὸ παράδειγμά μας πρῶτα καὶ μετὰ μὲ τὰ λόγια. Ὅπως τὸ λυχνάρι φωτίζει μὲ τὸ φῶς του τὸ δωμάτιο, χωρὶς νὰ βγάζει ἦχο, ἔτσι καὶ οἱ Χριστιανοί, κατὰ τὸ παράδειγμα τοῦ Σωτῆρα μας, γινόμαστε τὸ φῶς ποὺ θὰ διώξει τὸ σκοτάδι τῆς ἀμαρτίας.

Ἀξίζει νὰ ἀναφέρουμε καὶ τὴ στιγμὴ ποὺ ὁ Ναθαναήλ ἔρχεται πρὸς τὸν Κύριο. Ὁ Κύριος τὸν ἐπαινεῖ ὡς «ἀληθινὸ Ἰσραηλίτη», ἀλλὰ αὐτὸς δὲν δέχεται τὸν ἔπαινο. Ὅχι ὅτι δὲν ἰσχύει, ἀλλὰ χρειάζεται ἀκόμα μιὰ ἀπόδειξη γιὰ νὰ πεισθεῖ. Καὶ ὁ Κύριος ὄντως τοῦ κάνει τὴ χάρη καὶ τοῦ δείχνει ὅτι δὲν εἶναι ἓνας ἀπλὸς ἄνθρωπος, ἀλλὰ ὁ Μεσσίας ποὺ περιμένει.

Ἴσως εἶναι καὶ ἓνα μήνυμα γιὰ ἐμᾶς, ὥστε ἀκόμα κι ὅταν ἔχουμε ἀμφιβολίες γιὰ κάτι, νὰ ἀναζητοῦμε καλοπροαίρετα τὶς ἀπαντήσεις. Δὲν εἶναι κακὸ νὰ ἀμφιβάλλουμε ἢ νὰ ἔχουμε κάτι ποὺ μᾶς προβληματίζει. Τὴν ἀπάντηση ὅμως δὲν θὰ τὴ δώσουμε μόνοι μας. Θὰ τὴν ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο καὶ Αὐτὸς θὰ βρεῖ τρόπο νὰ μᾶς τὴ φανερώσει, ὅπως ἔκανε καὶ μὲ τὸν Ναθαναήλ. Ἄν προσπαθήσουμε νὰ βγάλουμε ἀπὸ μόνοι μας συμπεράσματα, τὸ πιὸ πιθανὸ εἶναι νὰ κάνουμε λάθος.

Ἡ Μεγάλὴ Τεσσαρακοστὴ ξεκίνησε καὶ πορευόμαστε μὲ τὴ βοήθεια τοῦ Θεοῦ, ὥστε νὰ ἀξιωθοῦμε νὰ δοῦμε καὶ τὴν Ἁγία Ἀνάσταση. Ὁ Κύριός μας ἄς εἶναι πάντα βοηθὸς στὸν ἀγῶνα μας. Μᾶς ἔχει ἀνοίξει τοὺς οὐρανοὺς καὶ μᾶς περιμένει, ὅπως ἀναφέρει σήμερα στὸ Εὐαγγέλιο. Ἄς μὴν τοῦ γυρίσουμε τὴν πλάτη λοιπόν. Ἄς κάνουμε τὸ βῆμα ποὺ περιμένει ἀπὸ ἐμᾶς ὥστε νὰ μᾶς ἀξιώσει νὰ μποῦμε κι ἐμεῖς στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀμήν.

π. Ὀνούφριος Ἀβραμίδης

Παραινέσεις Αγίων

Περὶ Ταπεινοφροσύνης

Ἔλεγε ὁ Ἀββᾶς Πέτρος ὅτι ὁ Ἀββᾶς Μακάριος φερόταν με πολλή ἀνεξικακία πρὸς ὅλους τοὺς ἀδελφοὺς καὶ τοῦ ‘πᾶν κάποιου: «Γιατί μειώνεις τόσο τὸν ἑαυτό σου;». Κι ἐκεῖνος εἶπε: «Δώδεκα χρόνια ὑπηρέτησα τὸν Κύριο μου, ζητῶντας του νὰ μοῦ δώσει τὸ χάρισμα αὐτὸ καὶ τώρα με συμβουλεύετε ὅλοι νὰ τὸ πετάξω;».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 83)

Πήγαινε κάποτε ὁ Ἀββᾶς Μακάριος ἀπὸ τὸ Ἔλος στὸ κελί του κρατῶντας βλαστούς. Καὶ ξαφνικὰ τὸν συναντάει ὁ διάβολος πάνω στὸν δρόμο μ’ ἓνα δρεπάνι στὸ χέρι. Ἔκανε νὰ τὸν χτυπήσει ἀλλὰ δὲν τὸ κατόρθωσε καὶ τοῦ λέει: «Πολλὴ ἀντίσταση ὑπάρχει σὲ σένα, Μακάριε, γιατί ἡ δύναμη μοῦ δὲν ἐνεργεῖ ἐπάνω σου. Ὅτι κάνεις, κάνω κι ἐγώ. Ἐσὺ νηστεύεις, νηστεύω κι ἐγώ. Ἐσὺ ἀγρυπνεῖς, ἐγὼ δὲν κοιμᾶμαι καθόλου. Ἐνα πρᾶγμα μόνο εἶναι στὸ ὁποῖο με νικᾷς». «Καὶ ποιό εἶναι αὐτό;» τὸν ρωτᾷ ὁ Ἀββᾶς Μακάριος. «Ἡ ταπείνωση σοῦ -ἀπαντᾷ- καὶ γι’ αὐτὸ δὲν μπορῶ νὰ σὲ νικήσω».

(Γεροντικόν, ΙΕ, 84)

Ἐπισκέφθηκε κάποια φορὰ ὁ Ἀββᾶς Μακάριος τὸν Ἀββᾶ Ἀντώνιο καὶ ἀφοῦ τοῦ μίλησε ὁ Γέροντας, ὁ Μακάριος γύρισε πίσω στὴ Σκήτη. Οἱ Πατέρες πῆγαν νὰ τὸν συναντήσουν. Καθὼς μιλοῦσαν, τοὺς εἶπε ὁ Γέροντας: «Εἶπα στὸν Ἀββᾶ Ἀντώνιο ὅτι στὸν τόπο μας δὲν ἔχουμε "προσφορά"». Ἀλλὰ οἱ Πατέρες ἄρχισαν νὰ μιλοῦν γιὰ ἄλλα πράγματα καὶ δὲν ρώτησαν νὰ μάθουν τί ἀπάντησε ὁ Γέροντας ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ Ἀββᾶς τοὺς εἶπε. Αὐτὸ ἀκριβῶς ἔλεγε κάποιος ἀπὸ τοὺς

Πατέρες, ὅτι δηλαδή ἐὰν δοῦν οἱ Πατέρες πὼς οἱ ἀδελφοὶ ξεχνοῦν νὰ ρωτήσουν γιὰ κάποιο θέμα, ὀφείλουν οἱ ἴδιοι νὰ τοὺς παρακινοῦν νὰ τὸ ξεκινήσουν τὸ θέμα. Ἄν ὅμως δὲν τοὺς ἀναγκάσουν οἱ ἀδελφοί, δὲν ἀναφέρονται οἱ Πατέρες πιά στὸ θέμα γιὰ νὰ μὴν ὑποπέσουν σὲ ἀργολογία, καθὼς θὰ μιλοῦν χωρὶς νὰ τοὺς ἔχουν ρωτήσει.

(Γεροντικόν, ΙΕ, 85)

Συναξάρι

Ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος

Ἀρχιεπίσκοπος Ἀντιοχείας

Ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος καταγόταν σύμφωνα μὲ τὸν Ἱερώνυμο ἀπὸ τὴ Σίνδο τῆς Παφυλίας, ἐνῶ σύμφωνα μὲ τὸν Νικήτα ἀπὸ τὴ Μακεδονία τῆς Φιλίππου.

Τὸ 320 μ.Χ. χειροτονήθηκε Ἐπίσκοπος Βεροίας στὴ Συρία, ἐνῶ τὸ 324 ἐγκαταστάθηκε στὴν Ἀντιόχεια.

Συμμετεῖχε στὴν Α΄ Οἰκουμενικὴ Σύνοδο, τὴν ὁποία συγκάλεσε τὸ 325 ὁ αὐτοκράτορας Μέγας Κωνσταντῖνος, στὴ Νίκαια, ὅπου μὲ μεγάλο ζῆλο καὶ θέρμη ὁ Ἅγιος ὑπερασπίστηκε τὴν ὀρθόδοξη πίστη καὶ ἀγωνίσθηκε μὲ σθένος ἐναντίον τῆς φοβερῆς αἵρέσεως τοῦ Ἀρείου, ἡ ὁποία καὶ καταδικάσθηκε.

Ὁ Ἄρειος ὅμως προσπάθησε νὰ πείσει τὸν αὐτοκράτορα ὅτι μετανόησε καὶ ζητοῦσε νὰ γίνῃ δεκτὸς καὶ πάλι στοὺς κόλπους τῆς Ὄρθοδοξης Ἐκκλησίας. Ἡ ἀπαίτησή του ὅμως αὐτὴ βρῆκε ἀντιμέτωπος τὸν Μ. Ἀθανάσιο καὶ τὸν Ἅγιο Εὐστάθιο, οἱ ὁποῖοι γνώριζαν τὴν ὑποκρισία τοῦ Ἀρείου καὶ ὅτι στὴν

πραγματικότητα δὲν εἶχε ποτὲ ἀλλάξει γνώμη καὶ οὔτε εἶχε εἰλικρινὰ μετανοήσει γιὰ ὅλα ὅσα πρέσβευε.

Οἱ αἵρετικοὶ προσπάθησαν μὲ κάθε τρόπο νὰ ἐκτοπίσουν τὸν Ἅγιο Εὐστάθιο ἀπὸ τὸν ἐπισκοπικὸ θρόνο τῆς Ἀντιόχειας. Ἔτσι, ἄρχισαν νὰ τὸν συκοφαντοῦν σὲ θέματα πίστεως καὶ ἠθικῆς. Τὸν κατηγορήσαν ὅτι εἶχε εἰσχωρήσει στὴν αἵρεση τοῦ Σαβελλίου καὶ ὅτι κήρυττε τὰ διδάγματά της. Ὁ Ἅγιος ὅμως ἀπέδειξε πὼς ὅλα αὐτὰ ἦταν ἀσύστολα ψεύδη. Τὸ 330 ὅμως οἱ πολέμιοι τοῦ Ἁγίου, πού ἦταν οἱ: Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θεόγνις ὁ Νικαίας καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, συγκρότησαν συνέδριο, στὸ ὁποῖο καθαίρεσαν τὸν Ἅγιο μὲ τὸ πρόσχημα ὅτι ὁ Ἅγιος εἶχε ἀποκτήσει παιδὶ μὲ μία πόρνη, στὴν ὁποία προσέφεραν δῶρα καὶ χρήματα γιὰ νὰ τὴν πείσουν νὰ μαρτυρήσει ψευδῶς αὐτὰ γιὰ τὰ ὁποῖα τὸν συκοφαντοῦσαν. Καὶ βέβαια ἐκεῖνοι οἱ Ἀρχιερεῖς δὲν ἀναζήτησαν ἄλλους μάρτυρες, ἀλλὰ ἀρκέστηκαν στὸν ὄρκο πού ἔδωσε ἡ χρηματισθεῖσα πόρνη. Γιὰ νὰ μπορέσουν μάλιστα νὰ πείσουν τὸν αὐτοκράτορα νὰ τὸν στείλει ἐξορία, τὸν κατηγορήσαν ὅτι καταφρόνησε τὴ μητέρα του, τὴν Ἁγία Ἐλένη. Παραπλανημένος ὁ αὐτοκράτορας ἐξόρισε τὸν Ἅγιο Εὐστάθιο στοὺς Φιλίππους, ὅπου ἐκεῖ κοιμήθηκε τὸ 360.

Πρὶν πάρει ὅμως τὸν δρόμο τῆς ἐξορίας κάλεσε τοὺς πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καὶ τοὺς παρακάλεσε μὲ θέρμη νὰ φροντίζουν τὸ ποίμνιο πού θὰ ἔμενε ὀρφανὸ καὶ τοὺς συμβούλευσε νὰ μὴν συνθηκολογήσουν μὲ τὴν αἵρεση.

Οἱ ὀρθόδοξοι τῆς Ἀντιόχειας κράτησαν γιὰ πάντα ἱερὴ τὴ μνήμη τοῦ Ἁγίου καὶ ὅταν μετὰ ἀπὸ ἑκατὸ χρόνια ἔγινε ἡ ἀνακομιδὴ τῶν λειψάνων του καὶ στάλθηκαν στὴν Ἀντιόχεια, ὅλο τὸ πλῆθος βγῆκε ἔξω ἀπὸ τὴν πόλη ἕως καὶ δέκα ὀκτὼ μίλια γιὰ νὰ τὰ ὑποδεχθεῖ μὲ εὐλάβεια, ὕμνους καὶ θυμιάματα. Ὁ δὲ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Χρυσόστομος ἐκφώνησε ἐγκωμιαστικὸ λόγο γιὰ τὸν Ἅγιο, τὸν ὁποῖο ἀποκάλεσε μάρτυρα, λέγοντας ὅτι κάποιος δὲν

γίνεται μάρτυρας μόνο από μαρτυρικό θάνατο αλλά και από πρόθεση. Ὁ Ἅγιος Εὐστάθιος ἦρθε ἀντιμέτωπος μὲ μύριους θανάτους καὶ ὅλους τοὺς ὑπέμεινε μὲ τὴ θέληση καὶ τὴν προθυμία του. Γιατί καὶ ἀπὸ τὴν πατρίδα του τὸν ἀπομάκρυναν καὶ στὴν ἐξορία τὸν ἔστειλαν καὶ πολλὰ καὶ φοβερὰ ἔκαναν ἐναντίον τοῦ Ἁγίου αὐτοῦ ἀνδρὸς καὶ τελείωσε τὸν βίον του μὲ ὁμολογία ἀνυπόκριτης πίστεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴ γυναῖκα ποὺ τὸν κατηγόρησε, ἀρρώστησε βαρῶς καὶ ὁμολόγησε ὅτι ἄδικα τὸν διέβαλε καὶ τὸν συκοφάντησε, φανέρωσε τὰ ὀνόματα τῶν ἀρειανῶν ἀρχιερέων ποὺ τὴν ἔπεισαν μὲ χρήματα νὰ πεῖ ὅλα αὐτὰ τὰ ψέματα γιὰ τὸν Ἅγιο καὶ μάλιστα νὰ ὀρκισθεῖ. Παραδέχθηκε, ἐπίσης, ὅτι τὸ παιδί ποὺ γέννησε δὲν τὸ ἀπέκτησε μὲ τὸν Ἅγιο, ἀλλὰ τὸ εἶχε συλλάβει ἀπὸ ἕναν χαλκῆα ὀνόματι Εὐστάθιος.

Ἀπολυτίκιον

Ἦχος γ´. Θείας πίστεως.

Θείας ἔμπλεως σοφίας πέλων, ὁμοούσιον Πατρὶ τὸν Λόγον ἐν τῇ συνόδῳ τῇ πρώτῃ ἐκήρυξας, καὶ διωγμοῖς ὀμιλήσας καὶ θλίψεσιν δόξης ἀρρήτου μετέσχες, Εὐστάθιε. Πάτερ ὅσιε Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρίσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

**Ἐὰν θέλετε νὰ λαμβάνετε δωρεὰν στὸ e-mail σας τὸ ἠλεκτρονικὸ περιοδικὸ
«Πνευματικὰ Σημειώματα» μπορείτε νὰ στείλετε στὴν διεύθυνση
imthesgrafeio@gmail.com τὰ στοιχεῖα σας.**

Ὄνομα, Ἐπώνυμο, Τηλέφωνο μὲ θέμα «Συνδρομητής».

«Πνευματικὰ Σημειώματα»

Ἱερᾶς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης
τῆς Ἐκκλησίας τῶν Γνησίων Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἑλλάδος
e-mail: imthesgrafeio@gmail.com

Ἱερέως Ἐκδόσεως:

† Πρεσβύτερος Ὀνούφριος Ἀβραμίδης τηλ: 6989286400
ἐφημέριος Ἱ. Ν. Ἁγίου Γεωργίου Κατερίνης

